

1903-01-11

þÿ š í à á¹ ħ â - ± á . 1 4 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9179>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'—ΑΡΙΘ. 148.

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1903.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΤΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ

Μία μεγάλη κίνησις παρατηρείται κατά τας τελευταίας ταύτας ημέρας εν τῇ πρωτεύουσῃ, ἥτις ἀφορᾷ εἰς τὸ ζήτημα τῶν ταμειυτηρίων.

Αἱ συζητήσεις ἐπὶ τοῦ προκειμένου διεξάγονται εὐρύτατα καὶ ἐκτενέστατα μεταξὺ πάντων σχετῶν τῶν κύκλων, δύναται δὲ νὰ λεχθῆ ὅτι μόνον τὸ ζήτημα τοῦτο κατὰ τὰς ημέρας ταύτας ἀποτελεῖ τὸ θέμα τῶν συζητήσεων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶνε ἱκανὸν τεκμήριον τοῦ ἀκροῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς σοβαρότητος τῆς υποθέσεως.

Ἀνομολογείται δὲ ἀδιστακτικῶς παρὰ πάντων ἡ χρησιμότης τῶν τοιούτων ἰδρυμάτων, καὶ δὲν δύναται νὰ τεθῆ εἰς ἀμφισβόλιαν ἡ ὠφελεία ἢ παρέχουσι τὰ ταμειυτήρια.

Οὕτω τὸ πρὸ τετραετίας καὶ πλέον ἰδρυθὲν ὑπὸ τὴν ἰπωνυμίαν «Λευκωσία», ἠδυνήθη διὰ τῶν χιλίων μετοχῶν του, ὅσαι ὁπλαδὴ ἐξ ἀρχῆς ὠφίσθησαν, νὰ παράσχη σημαντικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔμποριον τῆς πρωτεύουσας, οὐχὶ εὐκαταφρονήτους ὠφελείας εἰς τοὺς μετόχους, νὰ συγκεντρώσῃ δὲ ἤδη ἀξιολογώτατον κεφάλαιον, ὑπερβαῖον τὰς δώδεκα χιλιάδας λιρών, ὅπερ εἰς τὸ τέλος τῆς πενταετίας, μετὰ ἐν ὁπλαδὴ ἔτος, θὰ ὑπερβῆ τὰς δέκα καὶ ἐξ χιλιάδας στερλινῶν.

Δύναται δὲ ἱκαριστέστερον νὰ ἐκτιμηθῶσιν αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ ταμειυτηρίου τούτου πρὸς τὸν ἔμπορικὸν κόσμον, ἐὰν ληθῆ ὅτι ὅσιν καὶ τὸ ἐκτάκτως κρίσιμον, τῶν οικονομικῶν περιστάσεων, αἱ διήλθεν ἡ νῆσος ἐν γένει ὡς ἐκ τῆς ἀφροῦρας τοῦ λήσαντος ἔτους. Τὴν κρίσιν ταύτην, χάρις εἰς τὸ ταμειυτήριον, διήλθεν τὸ ἔμπορικόν μας ἄνευ σχεδῶν καὶ τοῦ ἐλαχίστου κλονισμοῦ. Τώρα τί θὰ συνέβαινεν ἐὰν ἔλειπεν, ὁ ἔμπορικὸς κόσμος τῆς πρωτεύουσας δύναται νὰ ἐκτιμηθῆ καλλιπῶς παντὸς ἄλλου.

Μ' ὅλα ταῦτα μερικὰ παράπονα καὶ μικρὰς δυσπιστίας δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ γεννήσῃ καὶ τὸ ἔργον τοῦτο, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐὰν ἐξετασθῆ ὅπως πρέπει δὲν εἶναι καθόλου παράξενον. Τὸ μόνον δὲ τὸ ὁποῖον ὀλοφύχως ὑψεῖται πᾶς τις εἶνε ἡ ἀρτία τῶν ἀφορμῶν τῶν παρα-

πόνων τούτων, αἵτινες ἄλλως τε δὲν δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς δυσθεράπευτοι.

Οὐχὶ μικροτέρας ὑπηρεσίας ἀπειροχθῆ δτι προσήνεγκεν καὶ τὸ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος μὲ τὸ πρῶτον ἰδρυθὲν δεύτερον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ταμειυτήριον ὑπὸ τὴν ἰπωνυμίαν «Ἀγάπη» ὅπερ εἶχεν ἐκδώσει ὀλιγωτέρης μετοχάς. Καὶ τὸ ἴδρυμα τοῦτο ἐπέτυχε πλήρως εἰς τὸν σκοπὸν του, σημαντικῆς ὠφελείας γινόμενον προσέρον οὐ μόνον εἰς τὸν ἔμπορικὸν κόσμον ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μετόχους, κεκτημένον δὲ ἤδη κεφάλαιον ἀνερχόμενον εἰς τὰς 2,000 λίρας.

Πρὸς ταῦτα ἔρχεται ἤδη τὸ τρίτον καὶ νεώτατον ἐν Λευκωσίᾳ ταμειυτήριον, ἰδρυθὲν κατὰ τὰς ημέρας ταύτας ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐρῆς καὶ τὰ πρῶτα βᾶσιως, ὅπως ἐντυχῆ τὸ κατὰ δύναμιν τὴν ἀγορά μας καὶ μετὰ τῶν πρῶτων δύο ἀξίτη τὸ θάρρος καὶ τὰς ἐλπίδας εὐρωστότερας ἔμπορικῆς κινήσεως καὶ κατὰ συνέπειαν ἔκτακτικῶν μέλλοντος αἰσιωτάτου.

Οὐδαὶς ὑπάρχει βεβαίως ὅστις δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ δτι οἱ τοιοῦτοι συνεταιρισμοὶ εἶναι τὸ εὖ οὐκ ἄνευ διὰ τὰ μέλλον οὐ μόνον μιᾶς πόλιως ἀλλὰ καὶ ὀλοκλήρου τῆς νῆσου, καὶ πάντες ἀνεξαιρέτως πρέπει νὰ ἀπειθῶνται τὴν δι' ὀλοκλήρου λόγον διάλυσιν καὶ ἐνός, αἱ ὑποθέτωμεν, ἐκ τῶν ἰδρυμάτων τούτων, πρέπει δὲ νὰ εὐχῶνται καὶ νὰ συντείνωσιν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὸν κολλαπλασιασμὸν αὐτῶν.

Καὶ δὲν ἀποκλείεται ἡ εἰς τὸ μέλλον, τὸ πλησιέστερον ἢ ἀπώτερον, συνένωσις εἰς μίαν ἑξολογωτάτην δύναμιν πάντων τῶν καὶ καθ' ἑαυτὰς ἀξιολόγων τούτων δυνάμεων, ὅποτε καὶ πολὺ μείζων καὶ γενικωτάτη δύναται νὰ προέλθῃ ἢ ἐξ αὐτῶν ὠφελεία.

Διότι ὡς εἶνε βέβαιον, μετὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα καὶ ἐν περιπτώσει πιθανῆς συνεκώσεως, τὰ ἰδρύματα ταῦτα δύναται νὰ ἐξελιχθῶσιν εἰς τραπεζικὸν κατὰστημα μὲ εὐρύτερον πρόγραμμα, ὅπου ὁποῖου ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις ἐπ' ὀλοκλήρου τῆς νῆσου εἶνε προφανεστάτη.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλου εἶδους ἔμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀποβλέπουσαι εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον δύναται τοιοῦτοτρόπως νὰ προκύψωσι.

Διότι τὸ συγκεντρωθῆσόμενον πρῶτον θὰ

εἶνε ἱκανὸν ὥστε ἐπ' αὐτοῦ βασιζόμενα ξένα κεφάλαια νὰ εἰσρεύσωσιν εἰς τὸν τόπον, ὅποτε καὶ θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ σκέψις περὶ μιᾶς ἐπὶ παραδείγματι ἀτμοπλοίας, ἥτις πάντοτε ἐθεωρήθη ὡς δυναμένη ἀνυπολογίστους ὑπηρεσίας νὰ παράσχη εἰς τὴν νῆσον—τώρα μάλιστα καθ' ἣν ἐποχὴν, εἰρήσῃ ἐν παρόδῳ, δὲν θὰ στερούμεθα καὶ ἀσφαλτοῦς λιμένος—ἢ καὶ περὶ συστάσεως βιομηχανικῶν ἔργων ταπεινῶν τοιούτων, ὥστε ἐν αὐτοῖς νὰ κατεργάζωνται ἐκεῖναι αἱ πρῶται ὕλαι, αἱ ἀρθόεντες παράγει ὁ τόπος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐμφυχώσῃ καὶ τὸ σὰς ἄλλας δυνάμεις τῆς χώρας.

Ὅθεν ἐπαναλαμβάνομεν τὴν εὐχὴν ὅπως οἱ διοικοῦντες καὶ πάντες οἱ λοιποὶ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰ ταμειυτήρια λάβωσι τοιαῦτα μέτρα ὥστε καὶ αἱ τυχόν μεμφυμυρίαι νὰ ἀρθῶσιν ἐκ τοῦ μέτρου καὶ ἐν γένει ἀπρόσκοπτος καὶ μακρὰ νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ λειτουργία αὐτῶν, χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ.

ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗ ΑΓΓΑΡΕΙΑ

Δυστυχῶς δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν φέρομεν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος:

Ὅταν ἡ δυσετηρία εἶχε πλέον καταλάβει τὴν νῆσον μας κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, καὶ οἱ κάτοικοι μετὰ δέους ἠτένιζον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν ἀνώτατον Ἄρχοντα, ἵνα λάβωσι τίνα μέτρα θὰ ἐλαμβάνοντο πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπαπειλουμένων δεινῶν, δὲν εἶχε παραληφθῆ εὐκαιρία, ἐν ἣ ἡ Α. Β. Ἐξοχότης εἶπε ἐπισήμως ἢ καὶ ἀνεπισήμως νὰ μὴ διεκλήρυνται—πλὴν τῶν ἄλλων γνωστῶν ὑποχρημένων μέτρων—θὰ ἐγένοντο καὶ δημόσια ἔργα, δτι δὲ θὰ διετίθετο διὰ ταῦτα πρῶτον ἀνώτερον ἢ κατὰ τὰ ἄλλα ἔτη, καὶ θὰ ἐλάμβανον οὕτω τὴν μορφήν ἀνακουφιστικῶν ἔργων.

Τοιοῦτοτρόπως πλείστοι ἐκ τῶν ἀπρωτάτων κατοίκων θὰ εὕρισκον πῶς νὰ ζήσωσιν, ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος ἐν γένει θὰ ἀπέκτα ἐκ τούτου οὐκ ὀλίγα δημόσια ἔργα.

Τὴν φρίκην ὅμως τὸ ὀλιγώτερον δύναται νὰ προκαλέσῃ ἡ τακτικὴ, ἣν ἐτήρησεν ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ὅχι μόνον οὕτε κατὰ ἡμισίαν πένναν ἠύξησε κατὰ τὰς ἐπαγγελίας τῆς

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

τὸ ὑπὲρ δημοσίων ἔργων διατιθέμενον συνήθως πλεόν, ἀλλὰ καὶ ἐκμεταλλευομένη βαρβάρως—καὶ εἶνε μετριωτάτη ἢ ἔκφρασις—τὴν πενίαν καὶ τὴν φοβερὰν ἀνάγκην ὑπὸ τὴν ὅποιαν εὐρίσκειτο ὁ πληθυσμὸς, ἠλάττωσε μέχρι τριούτου βαθμοῦ τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἔργων εἰς δημοσία ἔργα, ὡς ταῦτα ν' ἀποδώσιν ὄχι πλέον ἀνακουφιστικά ἀλλὰ νὰ υπερβάλωσι κατὰ τὴν ἀκληροποίητα καὶ τὴν καταπίεσιν καὶ αὐτὴν τὴν περιώνυμον καταστάσαν τουρκικὴν ἀγγαραίαν.

Δὲν δύναται νὰ φαντασθῆ τις ἀληθῶς κλοῦ εἶδος συναισθημάτων κατεχόντας ψυχὰς τῶν κυβερνώντων τὴν Κύπρον, καὶ ἂν ταῦτα δύναται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἐμπνεόμενα καὶ ὑπὸ τοῦ στοιχειωδιστάτου ἰστω ἀνθρωπισμοῦ, κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, καθ' ἣν ὀλοκλήροι χωρικοὶ οἰκογένειαι πεινώσασιν καὶ ρακένδυτοι, ὑπὲρ τὸ κράτος τοῦ σημερινοῦ ψύχους λαμβάνουσιν ὡς ἀμειδίην τῆς ἐργασίας των, ὡς ἡμερομίσθιον δουλείας εἰς στρώσιν δημοσίων ὁδῶν, δύο ἢ τὸ πολὺ τρία γρόσια τὴν ἡμέραν,—ἀντὶ τῶν τακτικῶν ἐπιτά ἢ δετῶ—εἰς τριαύτην δὲ ἐποχῆν, καθ' ἣν, ἀφήνομεν ὅλα τὰλλα, ἡ κατωτάτη ποιότης τοῦ ἄρτου τιμᾶται ἐν καὶ ἡμισυ γρόσιον τὴν ὀκτῶν.

Δὲν εἶναι βεβαίως τοῦ παρόντος νὰ περιγράψῃ τις τὴν ἀθλιότητα, τὸν πόνον καὶ τὰ μαύρα κυριολεκτικῶς ὄψαυα τῶν ἀτυχῶν τούτων ὑπάρχειων, τῶν δυστυχιστάτων οἰκογενειάρχων, οἵτινες ὑπὸ τῆς δυσετηρίας ἐρρίφθησαν εἰς τοὺς κάμπους καὶ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης μετεβλήθησαν εἰς ἔργατας τῆς Κυβερνήσεως θραύοντας σκίρρα πρὸς στρώσιν ὁδῶν, μὴ δυναμένους δὲ νὰ κερδίσωσιν εὐτε αὐτὴν τῆς ἡμέρας τὸν ἄρτον.

Καθίσταται δὲ καὶ περιττὴ ἡ τριαύτη περιγραφή, καθόσον ἡ κατάστασις ἐγένετο ἀντιληπτὴ ἰδίως ὁμῶσιν ὑπὸ πλείστων εὐπολήπτων κατοίκων τῆς πρωτεύουστος οἵτινες ἐτυχε νὰ ἰδῶσιν ἔργατας εἰς τὴν μεταξὺ Λάρνακος—Λευκωσίας δημοσίαν ὁδόν.

Ἦδη ἡ Κυβέρνησις μας, διὰ νὰ σώσῃ τουλάχιστον τὰ προσχρήματα καὶ τὰς ἀξιώσεις πεπολιτισμένης Κυβερνήσεως, ὀφείλει νὰ δειχθῆ, ἂν ὄχι ἄλλο, τόσον εὐκρινῆς ὁμῶς ὥστε νὰ κηρύξῃ ὅτι τοιαῦτα δημοσία ἔργα δὲν τὰ θεωρεῖ, ὅστε πρέπει νὰ νομιζῶνται ὡς ἀνακουφιστικά, ἀλλὰ ὡς καταθλιπτικά, ὡς βρετανικὴ ἀγγαραία.

ΣΟΦΑΙΓΝΩΜΑΙ

•• Εἰς τὸν κόσμον θὰ συναντήσῃτε δίκαια πνευματώδεις ἀνθρώπους πρὶν νὰ εὕρετε ἕνα λογικόν.

•• Νὰ ζῆ τις ν' ἀφήνῃ εὐ νὰ ζῶσι καὶ ἄλλους, τόσον τοὺς ἀνθρώπους ὅσον καὶ τὰς ἰδέας, οὓς εἰν ἀγαθὰ, τοῦτο εἶναι πᾶσα ἡ φιλελευθερία.

•• Ἡ καρδία αἰσθάνεται: καλλίτερα δ,τι τῆς κρύπτουν ἀπὸ ὅ,τι τῆς ἐκκινύουν.

ΠΡΟΟΪΤΟΣ ΝΥΜΦΗ....

Ἄν ἐπιθέσασιν νὰ ὑψώσῃ πρὸς τὸν οὐρανὸν οἱ πρῶτοι τόνοι τῶν παρῶν διὰ τὴν ἀνάγκην βροχῶν καὶ ἰσηλθῶν οἱ ἄλλοι τοῦ προεβόλου Σαββάτου, εἴτινες κατέβησαν, ὅφ' ἐνός τὰ καρίστικα καὶ ἄφ' ἑτέρου τὴν εἴψαν τῶν εὐφρόνων παιδῶν τῆς νήσου.

Αἱ βροχαὶ αὐταὶ οὕτως ἔκμην ν' ἀνατελλῆ εἰς τὰ κρίστωπ' ὁ ἥλιος τῆς εὐφροσύνης, ἀφοῦ δι' αὐτῶν θεωρεῖται ἔσπεραλισθεῖσα πλέον ἢ ἐσπερία τῆς κρήνης, εἰκονικώτερον δὲ πιστοποιησάν ὡς ἀντιπροσωπεύουσαι κοσμὸν ἰξίαν ἐνὸς ἐκτεμμηρίου λίθων!

Μέχρις ἰδῶ παύ ὠραία, εὐτε ἀνεμνε κανεῖς, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν μετῶν σχετικῶς θερμοκρασίαν τοῦ Σαββάτου, ὅτι τὴν Κυριακὴν τὸ πρῶτ' ἔξυπνα καὶ θὰ ἠτένιζε χιονισμένῃ: τὴν ὁσοεὶς τῆς νήσου καὶ αὐτὴν τῆς Κυρηναίας μέχρι τῶν προκίμων.

Καὶ οὕτω τὴ φύσις ὁμοιωτέρον καὶ ἐποικίον εἰσεβῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης: καὶ δύναται νὰ τὸ μετῶν ἐκστῶς ὄχι μόνον ἐπὶ τῆς ὑδατογενεῖς στήλης ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν προεβόλων ἀκτύλων παύ, καὶ χειρῶν.

Κ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙ-ΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ ἰταλικὴ ἀντιθέσις. Ἐπίτις ἐν κοίτῃ ἡθρῶν τῶν ἀθλήτων τῆς 27 Δεκεμβρίου, γράσσεται πρὸς τὴν ὀχονοσίαν τῶν ἐπικρατουμένων εἰς τὴν εὐε ἰελοφίς Ἑλληνίδα: μεγάλων ἡτοῦ Κρήτην καὶ Κύπρον. εἰς μὲν τὴν παύτην πολιτικῶν εἰς δὲ τὴν διουτέραν θεηκευτικῶν, λέγει τὰ εἴδη: κερὶ ἡμῶν:

¶

ε... Χίρις: θία ἐν τούτοις εἰς τὴν Κύπρον πρῶτην. τὴν ὀλιγώτερον δευτεράσαν τῆς ἰλευθερίας, τὰγαθῶ, μετὰ τὴν πλημμυρίδα, ἤρχισαν ἤδη νὰ ἐπέρχεται ἡ ἱμνωσις. Ἡ ὀξύτης τῶν παθῶν κατευναζέται ὀσπέραι: μελανότι τὴ περιμάχητην ζήτημα εἰν ἰλιθῶ, εἰσέτι, καὶ εἰ κάτοικοι τῆς ἀνανήφοντες κατεῖδον το βίραθρον, εἰς τὸ ὅποιον ἰφῆροντο.

ε Ὡς πρῶτον δ' ἀποτέλεσμα τος τοιαύτης εὐεργετικῆς ἱμνωσίας, εὐάται νὰ χαρακτηρισθῆ ἡ τρυφῶστος σχεδόν ἐλδοσις ἀγγλιστὶ γεγενημένων περὶ Κύπρου φυλλαδίων ἐκ μέρους τῶν κ. κ. Γ. Σακαλλῆ βουλευτοῦ, Ν. Λανίτου δικηγόρου καὶ Ν. Πισγάλη δικηγόρου ἐπίσης, ἐν Ἀγγλία μορφωθέντος, τὰ ὅποιον ἀνεμνεαν ἰδίως πρὸς τοὺς ἐν ταῖς Βουλαῖς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ, ὅπως λάβωσι σαφῆ γνῶσιν τῶν πραγμάτων τῆς νήσου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀποτελεσμάτων τῆς εἰσοσιπενταετοῦς Ἀγγλικῆς διοικήσεως, πᾶν ἄλλο βεδοίως ἢ ἀνταξίωσιν τῆς φημισμένης διὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀποικιακῆς διοικήσεως τῆς μεγάλης Βρετανίας.

¶

ε Ὡς ἀκριβῶς αὐτὸς εἶνε ὁ σκοπὸς τῶν φυλλαδίων τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν ἄλ

λων ἐναπνευμάτων ἐνδῶν τῆς Κύπρου—ἡ κατάδειξις τῶν διαφόρων εἰδῶν τῆς εἰκονομικῆς ἰξίαν εὐπραγίας τοῦ τόπου καὶ ἡ ἰστέδειξις τῶν μέσων τῆς θερμοκείας, εἰς περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβερνήσις θὰ ἐπιθῆται νὰ κρατήσῃ εἰσέτι τὴν Κύπρον.

ε Ἐἰν ὁμῶς ἡ νήσος—αὐτὸ εἶνε τὸ εἶδος χαρκτηριστικόν συμπέρασμα ἔλων τῶν γραφάντων περὶ Κύπρου Ἑλλήνων Κυπρίων—δὲν χρησιμοποιεῖται πλέον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀ: παραδῶσῃ αὐτὴν πρὸς τὸ ἔθνος μετὰ τοῦ ἐκείνου οἱ Κύπριοι συνδέονται τῶσπ στενῶς μὲ τοὺς ὁμοίους τῆς καταγωγῆς, τῶν παραδῶσεων, τῆς γλώσσας καὶ τῶν ἰθνηκῶν πίθων καὶ ἐλπίων.

¶

ε Οἱ ἀγνοοῦντες τὸ κρατοῦντα ἐν Μ. Βρετανία εἶνε πῶθῶν νὰ γελῶσιν μὲ τὸ περίεργον αὐτὸ εἶδος τοῦ διὰ φυλλαδίων καὶ ὑπομνημάτων πολέμου, τὸν ὅποιον οἱ Κύπριοι διεξάγουν κατὰ τῆς Ἀγγλικῆς διοικήσεως, ζητοῦντες τὴν βελτίωσιν αὐτῆς ἢ τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος εὐνοσίαν. Οἱ καλλίτερον ὁμῶς γνωρίζοντες τὰ πράγματα εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀντικληροῦν, ὅτι ὁ τοιοῦτος πόλεμος διὰ τ' ἀγγλικὰ ἔθνη καὶ ἰθνηκ εἶνε ὅ,τι καὶ οἱ Κρητικαὶ ἐνοπλοὶ ἐξεγέρσεις κατὰ τῆς Τουρκικῆς κακοδιοικήσεως. Τοῦτο εἰ δὲ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον, ὅτι μὲ τὴν Ἀγγλίαν τὰ ἔργατα τὰ ἐπαναστατικὰ εἶν ἔχουν πέρασιν.

ΠΡΑΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΝΟΜΟΒΡΙΑ

Ἡ ὀλιγον συχνὴ κατὰ τοὺς ἡμετέρας μῆνας ἀναρῶσιν εἰς ἀνακαρῶν ἔργων τῆς ἐνθυμῆται μίαν ἄλλην ἐποχῆν, ἀρκατὸ ἀπομεμακρυσμένην ἔξῃ, πρὸ τριάντων ἐτῶν περὶπου, καθ' ἣν πληθὺς ἀρχαίων εὐρημάτων ἰφῆριτο εἰς τὰς πόλεις καθ' ἐκαστὴν ὑπὸ τῶν χωρικῶν, καὶ ἐπωλεῖτο ἀντὶ εὐτελῶν τιμῶν.

Τοιουτοτρόπως οἱ χωρικοὶ ἀπέλκων πάλιν ἐκ τῆς γῆς των, ἤτις τότε εὐκατὰ τῆς παρασταμένης ἀνομοβρίας δὲν ἠδύνατο νὰ παράσῃ τὴν συνήθη τροφήν.

Τότε δὲ ἰδρσε καὶ ὁ μακαρίτης Τσεσνόλας.

ΠΙΘΙΚΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Τρίστοται τῶ ὄντι ἡ Κύπρος ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Τσαμπερλαῖν, Ἐπουργοῦ τῶν Ἀποικίων.

Ἐπανειλημμένως ἔως τώρα ἤλθεν εἰς τὴν ἀκμὴν ν' ἀπολαύσῃ τοῦ ἀγαθοῦ τούτου, τὴν ἰσχάτην ὁμωστικὴν ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτῆς καὶ τὴν ἀφήνει ὡς Τάνταλον ἢ Σίσυφον.

Τώρα πάλιν κυκλοφορεῖ μετ' ἐπίστασεως ἡ φήμη, μετὰξὺ μάλιστα Ἀγγλικῶν κύκλων, ὅτι ὁ κ. Ἐπουργὸς ἀναχωρεῖ ἐκ Ν. Ἀφρικής τὴν 1 Φεβρουαρίου, ἀφικνεῖται εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν 15, φθάνει εἰς Κύπρον τὴν 17, ἀναχωρεῖ ἐντεύθεν τὴν 20, ἐλλειμνεῖται εἰς Μάλταν τὴν 25, μένει ἐκεῖ ὀκτὼ ἡμέρας, μεθ' ὅ δὲ διὰ Γιβλαλτάρ καταλήγει εἰς Ἀγγλίαν ὅπου θὰ εὐρίσκειται τὴν 25 Μαρτίου.

Βλέπετε ὅ: ἡ φήμη εἶν ἰφῆριθη εὐτε τῶν λεπτομερῶν χρονολογιῶν τὴν φορὸν αὐτῆν, διὰ νὰ καταστήσῃ ἀναμφιδέλωτος τὸ μαρτύριόν μας...φρικωδέστερον.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ἐπί τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας.

Ἐκ τῶν πρώτων εἰσφορῶν αἰτίας ἐν τῇ Ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἐγένοντο ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπῆρξαν καὶ αἰ διενεργηθεῖσαι μεταξὺ τῶν φοιτητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Οἱ εὐγενεῖς τρόφιμοι τοῦ ἀνωτάτου ἐθνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, οἱ εἰς πᾶσας τὰς περιστάσεις καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν εὐρισκομένην, δὲν ὑστέρησαν οὐδ' εἰς τὴν σοβαρὰν ταύτην περίστασιν.

Καθ' ἃς ἔχομεν ἔκτείν πληροφάνεια, ὁ τῆς Ἱστορίας καθηγητῆς κ. Σπυρίδων Λάμπρος, ὁ δόξον ἀγαπητὸς εἰς τὴν ἐνθουσιώδη φοιτητικὴν νεότητα λιγύς ῥήτωρ, ὠμίλησε περὶ τῶν εἰσφορῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, μετ' ὧν προχείρως συνελήθησαν μεταξὺ τῶν φοιτητῶν περὶ τὰς τριακοσίας δραχμαί.

Ἄλλ' ὅ,τι εἶναι τὰ μάλιστα ἀξιοσημείωτον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἶναι τὸ ὅτι ἡ ἐκλεγείσα τριμελὴς φοιτητικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν τῶν πανεπιστημιακῶν ἐράνων ἀπαρτίζεται ὑπὸ τῶν τριῶν δεσποινίδων φοιτητρίδων τῆς φιλολογίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ συμπολίτις μας δεσποινὶς Καλλιόπη Πασχαλίδου.

Ὁ κ. Λάμπρος ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου ὠμίλησας πρὸς τοὺς φοιτητάς, εἶπε τὰ ἑξῆς ἐξόχως ὠραία:

«Οὐδέποτε εἰδικισμένη τὰ εἰσθῆνθῶ τῆν πρῆμικρῶν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ ὑπὲρ τῶν ἐναγκῶν τοῦ Παναγίου Τάφου θερμῆ μετ' ἐκκλησίας ἐμελλεῖ ἀντιχρῆσθαι εἰς τὰς ψυχὰς τῶν φοιτητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Εὐχαρίστως δ' ἔμαθον τὴν παρ' αὐτῶν εἰσπρέξιν εἰσφορῶν ὑπὲρ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας.

«Ὅ,τι συλλεγῆς ἐκ τῶν φοιτητῶν καὶ διὰ αὐτῶν θὰ ἔχῃ ἐκδοθῆσαν σημασίαν, καὶ μικρὸν τι ἂν εἴη ὑπὸ ἐκφῶν ἡλικίῳ, ἀπεπρεσχημένον ἐκ τοῦ κέντρου ἐκείνου, εἰς ὃ τὸ Πανελλήνιον στέλλει τοὺς λογίζεσθαι αὐτοῦ εἰς πᾶσας γωνίας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

«Δὲ εἰς φετῆρας ἦτο εὐλογον νὰ εἰσθῆνθῶσι παλμοὺς ἰσῶν συγκινήσεων, ἀπεσυνενοῦσαι τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ συγκεντρουμένας ἰδέας, μετὰ τῆς ἀγοθῆς εὐκαθείας τῆς γυναικείας κερδοῦς τῆς τῆς μυχιτάτας ἵνας συνάουσι ἢ ἠρημευτικῆς ἰδέας. Δὲ τοῦτο εἰς ἡ ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ κραυγῆ, οὐδύνῃς ἔργον αὐτὰς προθύμως νὰ ἐνσταλάξωσι εἰς τοὺς ἐκεῖ κᾶτω κῆρ, τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἅμα παλαιότερας, βάλσανον πρῆμικρῆς. Ὁ ὁβολός ὅστις εἰς τῶν χειρῶν αὐτῶν ὀρεχόμενος, θὰ περὶ ἔλθῃ εἰς τοὺς σταυροφόρους πατέρας τῆς Παλαιστίνης, θὰ ἔχῃ τὸ ἔρωμα τῶν μύρων ἅτινα προσήλθον φερουσαι εἰ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας τῷ Κυρίῳ δι' ἐκκεῖσαι γυναῖκες ὅπως ἀλείψωσι τὸν τίλιν, νεκρὸν τοῦ θεοῦ θρώπου. Ἐθε νὰ ὑπάρξῃ τὸ διάβημα αὐτῶν πρὸς τὸν ἄνω τῆς ἀνιστάσεως, ὡς τὸ ἔργον Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς καὶ τῆς ἄλλης Μαρίας καὶ τῆς Σιλωμῆς.»

Αἱ ἐνέργειαι εἰ γένοι ἐν τῷ Ἐλευθέ-

ρω. Βασιλείῳ ὑπὲρ ἀρωγῆς τῆς κινδυνεύουσας Μητρὸς Ἐκκλησίας θερμῶς διεξάγονται μεταξὺ πάντων τῶν κύκλων, μόνον δὲ ἡ νῆτός μας ἦς εἰ κάτοικοι εἰμεθα μὲν πρόθυμοι νὰ κατατριβώμεθα περὶ μικροφιλοτιμίας καὶ πάθη προσωπικά, ἀλλὰ καὶ προθυμώτατα νὰ ἐπιτελώμεν ὅ,τι ἡ φιλοπατρία μας ἐπιβάλλει, δὲν ἐκινήθη ἐτι ἀτυχῶς ὑπὲρ τοῦ ἐθνικωτάτου τούτου ζητήματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΟΓΔΟΟΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Θὰ ἰδρῶθῃ ὀριστικῶς καὶ ὀγδοὸν ὑπουργεῖον διὰ τὴν Συγκοινωνίαν καὶ τὴν Γεωργίαν.

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Δηλιγιάννης, ὁμιλῶν μετὰ φίλου τοῦ βουλευτοῦ, ἐβεβαίωσε τὴν ἐκτίμησιν περὶ συστάσεως τοῦ τοιοῦτου ὑπουργείου.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προσέθηεν, ὅτι κατήρτισεν ἤδη τὸ περὶ συστάσεως τοῦ ὀγδοοῦ ὑπουργείου Διάταγμα, ὅπερ θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν εἰς τῶν πρώτων.

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΓΑΤΑ

Ἀπεφασίσθη ἑριστικῶς ὅπως πρὸς ὁ προστήρησιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Δυνάμεων διὰ τὰς μεταρρυθμίσεις ἐν Μακεδονίᾳ γίνῃ ναυτικὴ ἐπίδειξις εἰς τὰ Τουρκικὰ παράλια ὑπὸ ἰσχυρᾶς μοίρας Αὐστριακοῦ στόλου.

Ἡ μοῖρα αὕτη θ' ἀποτελεῖται ἐκ τῶν θωρηκτῶν «Ἀψβούργος» «Λίενο» καὶ «Βουδαπέστη», ἐκ τῶν καταδρομικῶν «Ἐξέγκιτσαρ» καὶ «Μάγ-ετ» καὶ 9 τορπιλλικῶν.

Ἡ μοῖρα θὰ πλεύσῃ πρὸς τὴν Θεσσαλονικὴν κατὰ τὸν προσεχῆ Μάρτιον προσεγγίζουσα ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τοὺς λιμένας Κερκύρας, Πατρῶν, Πειραιῶς καὶ Σύρου.

Τὴν 5ην Ἰανουαρίου ὀριστικῶς καταπλεῖ εἰς τὸν λιμένα Θεσσαλονικῆς μεγάλη μοῖρα τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου.

Ὁ στόλος αὐτὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ 15 μεγάλα θωρηκτὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν στόλον τῆς Μεσογείου. Ἡ Ἀγγλικὴ αὕτη μοῖρα μετὰ δικάκοντες ἡμερῶν διαμονὴν εἰς τὸν ἐν-λογῶν λιμένα θέλει καταπλεύσει εἰς τὸν λιμένα Βόλου.

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ

Ἀπὸ τοῦ ἀρξαμένου ἔτους 1903 ἀρχίζει, ὡς εἶνε γνωστὸν, ἡ πληρωμὴ χρεωλυτοῦ διὰ τὸ πᾶσιν ὅπερ ἐδανείσθη τὸ Κράτος ἀμέσως μετὰ τὸν πολέμον πρὸς πληρωμὴν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀνέγραψεν ἤδη εἰς

τὸν προϋπολογισμὸν τὸ πᾶσιν τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν, αἵτινες θὰ πληρωθῶσιν ὡς χρεωλύσιον ἐντὸς τοῦ ἔτους.

TAXEIA ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βιέννης καὶ εἰς τοὺς ἐπισήμους κύκλους ἤρχισε νὰ γίνῃται πιστευτὴ ἡ εἰδησις περὶ πλήρους συνεννοήσεως μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ρωσσίας διὰ τὴν ταχείαν λύσιν τοῦ Μακεδονικοῦ Ζητήματος.

Κατὰ τὴν ἐν Βιέννῃ διαμονὴν τοῦ Λάμσдорφ βεβαιῶται ὅτι ἐπῆλθε συμφωνία ὅπως ἀμφοτέραι αὐταὶ αἱ Δυνάμεις ἐξασκήσωσι τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς Σερβίας καὶ τῆς Βουλγαρίας ἐναρμονιστάτω καὶ μὴ ριφθῶσιν εἰς κινήματα ἀπονενομημένα καὶ ἐξημμένα σχετικῶς πρὸς τὰ Μακεδονικὸν ζήτημα, καὶ τοῦτο ὑπὸ τῶν ὄρων ὅπως ἀμφοτέραι ἐπίσης διὰ πάντων τῶν δυνατῶν ἐρημικῶν μέτων ἐπιτύχωσι τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας εἴτε ὑπὸ ἑνα διοικητικὴν ἀπόσπῃς εἴτε ὑπὸ δύο, ὧν ὁ ἕτερος διὰ τὴν περιοχὴν τοῦ Κοσσυφοπεδίου (Παλ Σερβίας)

ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς συνεννοήσεως ταύτης ἐγένετο καὶ τὸ εἰς Βελιγράδιον καὶ Σέρβιαν ταξίδιον τοῦ Λάμσдорφ.

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΖΑΠΠΑ

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ρουμανικοῦ Δικαστηρίου διὰ τὴν ὑπόθεσιν Ζάπκα ὑπῆρξεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Κατ' ἀκριβεῖς πληροφορίας ἡ περιουσία, ἧς ἀνήκει πλεόν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων ἀνέρχεται εἰς ἑξ ἑκατομμύρια περίπου καὶ οὐχὶ 15, ὡς ἀνακριδῶς ἀνεγράφη.

Ἐκ τοῦ πᾶσιν τούτου τὸ 1/3 ἀνήκει εἰς τὸν ἕτερον κληρονόμον κ. Χρήστον Ζάππαν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνηγγέλθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Ρουμανικοῦ Δικαστηρίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, κατόπιν τῆς αἰτίας λύσεως, ἦν ἐλαβεν ἡ ὑπόθεσις, ἔδωκεν ἐντολήν πρὸς τοὺς ἐν Ρουμανίᾳ ἀντιπροσώπους τῆς νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκπείρησιν τοῦ μεριδίου τοῦ ἀνήκοντος εἰς αὐτὴν, διότι ἡ κτηματικὴ περιουσία εὐδελῶς ἦθελεν ὠφελῆσαι αὐτὴν πρόκειται δὲ διὰ τῶν χρημάτων τούτων νὰ ἐκπληρώσῃ κατὰ γράμμα πάντας τοὺς ὄρους τοῦ ἀναγεγραμμένου ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀειμνήστου Ε. Ζάπκα. Ἐπομένως θὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν ἰδρῶσιν Ἑλλ. σχολείων εἰς πάντα τὰ μέρη τοῦ ὑποδοῦλου Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἔργα στήριων ἐνθα θὰ παρέχεται ἐργασία εἰς τὰ πτωχὰ κορίτσια.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΟΣ ΚΥΠΡΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ

Ο Υπουργός των Αποικιών απέστειλεν ισχυράτως διά της Αρχιεπισκοπίας προς τε την Ιεράν Σύνοδον και τους δύο Αρχιερείς την εξής, γνωστήν ήδη γενεμένην, επιστολήν επί του Αρχιεπισκοπικού ζητήματος :

Σεβασμιώτατε,

Ως προς την επιστολήν υμών την απευθυνθείσαν προς την Αύτου Έξουχότητα τον Μ. Αρμοστήν και φέρουσαν ημερομηνίαν 8 Δεκεμβρίου 1902, ενετάλην υπό της Αύτου Έξουχότητος να δηλώσω ότι η ρηθίσα υμών επιστολή υπεβλήθη τῷ έντιμοτάτῳ ὑπουργῷ των Αποικιών.

Εἰς ἀπάτησιν ὁ ὑπουργός ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν ἕως ὁ Μ. Αρμοστής πληροφόρησθαι ὑμᾶς ὅτι οἱ ὅροι τοῦ προγενεστέρου αὐτοῦ γράμματος, ὅπερ ἀνεκρινώθη ὑμῖν ἐνδείκνυσθαι τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ὅπως αἱ διὰ τὴν ἐκλογὴν

μουμένη ἐλοῖν ἐξηκολούθησι μέχρι τῆς πωίας τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὰ βούνα καθ' ὅλην τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου ἐπιπτε πυκνὴ χιὼν καὶ τὴν πρωτὴν τῆς Κυριακῆς ἀμφοτέραι αἰδροσεύραὶ τῆς Νήσου ἦσαν κεκαλυμμένοι ὑπὸ παχίως εἰσώματος χιωνος.

Τὴν Κυριακὴν μ.μ. ἡ βροχὴ ἐξηκολούθησεν ὀλίγη μὲν ἐνταῦθα ἐπὶ δὲ ἐν Μεσαρίᾳ καὶ ἄλλα μέρη τῆς Νήσου.

Αἱ καταπίεσται βροχαὶ ἐκανοποίησαν τὰς ἀνάγκας τῆς Γεωργίας καὶ ἐξηλιψαν τὰ ἀναφανέντα παράπονα τῶν Γεωργῶν.

ΔΥΠΗΡΑΙ ΣΚΗΝΩΙ ΕΝΤΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Εἰς τὸ πρῶτον Ἅγιον Δομέτιον συνέβησαν τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων λυπηραὶ σκηναὶ ἐντὸς τοῦ Ναοῦ.

Εἰς τῶν ἱερῶν παρελπει συνήθως κατὰ τὰς λειτουργίας να μνημονεύει τὴν Ἱεράν Σύνοδον, τοῦτο δὲ ἡ πλειονότης τῶν κατοίκων κατέστησε γνωστὸν δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, ἣτις ἐγράψε πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκκλησίας να ἐμποδίσῃ

Ἡ Κυβέρνησις μας ἐνεκα τούτου ἠδύνησε τὰς καθάρσεις ἐπὶ τῶν ἐξ Αἰγύπτου προελούτων εἰς πέντε ἡμέρας, ἐνῶ κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον εἶχεν ἐλαττωτὴ ταύτας εἰς δύο μόνον ἡμέρας.

ΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΙ

Ἐκ Πάφου.

Ἐν Κτήματι, 7 Ἰανουαρίου.— Κατ' αὐτὰς ἀφίκαντο ἐνταῦθα ἐνεκα δίκης τινός τοῦ Ἐδλάφ διακεκριμένοι δικηγόροι τῆς πρωτεύουσῆς. Μετὰ τὴν ἀποπράττωσιν τῆς δίκης ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχιακοῦ δικατηρίου Πάφου κ. Stuart προσεκάλεσε αὐτοὺς εἰς φιλικὸν γέουμ. Κατὰ τὰ ἐκιδόρπια ὁ κ. Stuart ἤγειρε πρόθεσιν ὑπὲρ τοῦ δικηγορικοῦ σώματος. Ἀπήτησεν ὁ κ. Πασχάλης Κωνσταντινίδης, πλέξας τὸ ἐγκώμιον τῶν λειτουργῶν τῆς Θίμιδος, καὶ τῶν ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένων προσώπων ἅτινα κατὰ τὸ κλειστόν ἀπετελοῦσι τὸ δικατικὸν σῶμα. Ὁ κ. Κωνσταντινίδης πρὸς τούτοις ἔλαμε σύγκρισιν τοῦ τότου καλῶς διοργανωμένου δικαστικοῦ κλάδου πρὸς ἄλλους κλάδους τῆς διοικήσεως καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν

χην του κλεισίματος των Στι.ων. Ε- αν θέλη να λέγη ότι τα Δαρδανέ- λια δεν την ενδιαφέρουσι πλέον, όμοια, πορείαν δύναμεθα εύκολως να μιμηθώμεν και όδη εις περιπτώσεις καθ' ός η Σύμβασις θίγεται είσιωδώς.

Ούδεις διατείνεται ότι αι Διεθνεις Συμβάσεις έγινοντο ίνα ισχύωσιν αιωνίως. Η ισχύς των εξασθενούται καθ' όσον αι πολιτικά περιτάσεις ατινες επέβαλον ταύτας παρέρχονται. Προσέ- τι δεν δύνανται να κατηργηθώσι άνευ της γενικής συγκαταθέσεως των Δυ- νάμεων, ατινες έφεραν αυτά, εις την ζωήν.

Δι. επιτρέπεται εις μίαν άπλώς Δύ- ναμιν να τας έκμηδενίξη κατ' έπί- σκειαν, χωρίς να έπισύρην έφ' έαυτή; τó μίτος όπιν ακολουθεί την διάρρη- ξιν της πίστειως. Κατά την παροδσαν περίστασιν άλλαι Δυνάμεις εκτός η μών είναι πιθανώς σφόδρα προσεκτικάι πρός τó ασυνείδητον Ρώσικόν διάθη- μα. Η Αυστροουγγαρία και η Ιταλία έχουσι μεγάλα συμφέροντα εις τὰ Δαρ- δανέλλια, ει και η Γερμανία ισχυρίζε- ται ότι δεν έχει. Και εάν αυτά δεν συνέπραττον μεθ' ημών τδυνάμεθα να ενεργήσωμεν μένοι.»

Ανά την Οίκουμένην

—Ο Πάπας εξέθεσεν εις τó Βατικανόν τὰ μέλλον πολύτιμα όωρα, τὰ όποια έλα- βεν επί τη εύκαιρία του κεντρικού ιωδι- λαιού, άνεσχομένω εις τόν αριθμόν 32,000.

Η έξία πάντων τών έώρων των ληφθέν- των κατά τó τριετικόν ιωδιλαία ύπε- λογιόθη ότι υπερβαίνει τó ημισυ εκατομ- μύριον στερεώνων.

—Ο βασιλεύς Έδουάρδος έπίτες θ' έ- νοίξη τó Κονταούλιον προσωπικώς, και πρός τοίτο έτοιμάζονται από τώρα οι διά- φοροι άρμόδιοι και λέρδοι.

Μετά ταύτα κατά τας άρχάς Μαρτίου αι ΔΑ. Μεγαλειότητες θά έπισκερθώσι τας Κάννας, την Νίκαιαν και άλλα ση- μεία της έώρους άντης.

Θεωρείται ως πιθανόν ότι η Α. Μεγα- λείτης θά έπισκερθώ, είτε κατ' την ίνα- χώρησιν είτε κατ' την έπιστροφην, τόν βασιλεία της Πορτογαλλίας εις Λισβώνα.

—Μεγάλα δυστυχήματα προξένησαν έν Αυστρια εις έθνονό βροχαί.

Εις τó Υβί, παρά τον Δούναβιν, τó χαμηλότερον μέρος της πόλεως έκκλύθη υπό υδάτων. Οι ταχυδρομικοί υπάλληλοι διαίμευσιν τὰ ταχυδρομεία με κίνδυνον της ζωής των έντός μικρών λίμνων, πίζα όδ έπικοινωνία με τας άλλας επαρχίας έι- εκόπη.

Εις τó Λύτζ πολλοί νερίμυλοι παρεσύρ- θησαν και τρια άποτα έπινίγησαν. Οι ποτα- μοί Βελγίω και Μιλτς υπερεξείλησαν, πολλά όδ χωρίς κατακλύσθησαν, και με- γάλαι καταστρεφάι έγινοντα εις έίσι- κτησίαις.

Οι ποταμοί παρουσιάζουσιν έλλόκοτον θέαμα, κατερχόμενοι πλήρεις μεγάλων όγ- γων πάγων και τεμαχίων ζυλίων γεφυρών, φρακτών, κηπουρών άντικειμένων, κλπ.

Διάφοροι πρός τούτοις σιδηροδρομικοί έι- τροχίσαις έγινοντο ένεκα των υπερβολικών ύψών, πλείστα όδ πρόσωπα έπληγώθησαν και έφονεύθησαν.

—Ένα παιδί εις Βερολίνον ηλικίας δύοεκα έτών άπίθινεν εις έλκοδικής όηλη- τηρίσεως.

—Είς έκαστον σάφος του Ρώσικου στόλου έτοιμασθη μία συσκευή του άνευ σύρματος τηλεγράφου.

—Τó Λονδίνον άπήλαυτε λιμπρού ήλι- ου την 7 του μηνός επί τοις ώρας και 42 λεπτά. Η περίπτωσις θεωρείται έν των σπανίων. Ούδεμία άλλη πόλις της Άν- γλίας κατά τó Μετεωρολογικόν όελτίον ά- πήλαυσε τούτης λιχιάδας κατά την αύτην ήμέραν.

—Στίφη λύμων περιφέρονται εις τας έ- παρχιακάς περιφέρειαις της Ρουμανίας, προσ- βάλλοντα και κατατρώγοντα πάν όπαρ ή- θελεν συναντήσαι. Εισβάλλουσι όδ εις τὰ χωρία έν πλήρει μεσημβρία.

—Κατά την ένώπιον του Δουκός και της Δουκίσσης του Κεννόντ πορέλασιν των ένδων ήγεμόνων μετά των ακολουθών των ήτοις έγινετο έν Δελχί την 7ην του μηνός επί ταις έστραις της στέψης, μικροσεισμός τις νάνος εκ της πόλεως Νάβα ήκολούθη- τε υπό ένός γίγαντος ύψους 7 ποδ. και 10.δαντ.

—Δ' ακόσια χιλιάδες κόμμω ήκολούθη- σαν την κηδείαν του Σαγάστο, πρώην πρωθυπουργού της Ισπανίας. Η όλη κοί- πή ήτο μήκους ένός μιλλίου.

—Κατά πληροφρία Γαλλική; έφημε- ρίδος, τó έρωτεύμενον ζεύγος ό κ. Ζερών και η πριγκίπισσα όείδοχος της Σιζωνίας είναι χωρισμένοι επί του πριόντος κατά τας συμβουλάς του δικηγόρου των.

—Ο κ. Ζερών έιμνήσε τώρις εις τ. ξενοδοχείον έν Λωζάνη. Μετó τó διαζύγι- ον, ίαν έι ταυχής, της πριγκίπισσης από του άνδρός της, τó ζεύγος θά έγκαταστα- θή εις την νότιον Ευρώπην.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ο στίλλογος πρός είδοσι, ώριλίμων βιβλίων, παρακτά των μηνιαίων έημεροσευ μέτω του, ήρχισε την έκδοσιν και άλλης σειράς βιβλίων προσωρμένων είδικώς εις παιδία. Τα βιβλία ταύτα τυπώνοντα; με πολλήν φιλοσολίαν και περιέχουν εικόνας είναι όδ πολύ πλέον όγκώδη από τας συνή- θη έημεροσευματα του Στίλλόγου. Έξεδοθη- σάν κατ' αύτς τὰ πρώτα δύο: Τί Πα- ραμύθια του Άνδερσον κατά μετάφρασιν Δ. Βικέλα και Ο Γύρος της Οίχίας κατά διασκευήν από τó Γερμανικόν υπό Α. Π. Κουρτζου. Πωλούν- τα: χροτύδατα όρ. ο και χαρτύδατα όρ. ο εις τó Κιτάστημα του Στίλλόγου και εις τὰ βιβλιοπωλεία. Είναι έξίρετα όωρα εις τó Νέον Άποτα.

Είς τó κατάστημα

Κ. Γ. ΡΩΣΟΥ

Έφθασαν πρό όλίγων ήμερών ΣΟ- ΚΟΛΑΤΑΙ εις πλάκα; και διάφορα άλ- λα σχήματα, και ΚΑΚΑΟΝ.

Η ποιότης είναι πρώτης τάξεως, αι όδ τιμαί έφθηνόσταται.

ΓΑΛΑ ΑΓΝΟΝ

Εύρίσκατε. ότοι θέλετε, εις τó πλη- σίον της πόλεως έξοχικόν ΒΚαφενείον Χατζητάβδα.

ΑΠΟΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τρομερόν όνομα.

Ο βασιλεύς της Ελλάδος, γράφει η Ούιστμίνστερ Μπάτζετ, έχει ένα ύπα- σπιστήν όστις χείρι του όνόματος Παπα- διομαντιόπουλος. Συνήθως ό έκποτικός συν- ταγματάρχης συνώδευε τόν Έλληνα Με- γαλειότατο, κατά τὰ εις τó έξωτερικόν θερινά ταξείδια, αλλά τó όνομά του εύρέ- θη ότι άφήνει κατόπιν των Βασιλικών ίχνών σειράν έξηθρωμένων σιαγόνων έπτός τούτου, ήναγκάζατο να τó πληρώη ως δύο λέξεις εις τὰ τηλεγραφήματα και ήρωτηρι- ζέτο υπό των τηλεγραφήτων καίτοι τόν άναγνώριζον πάντες όθεν τώρα μένει εις την πατρίδα, και κύριός τις όνομαζόμενος Θών τόν άντικαθιστά εις την όπηρεσίαν του Βασιλέως της Ελλάδος κατά τας έτησί- ους έπισκέψεις του εις Αγγ-λε-Μπαίν και Παρισίους. Και ό Ρώσος άκόμη στρατη- γός του Σούβου—είνας τρομερός άνθρωπος με ένα τρομερόν όνομα—θα έδλεπεν μα- ταιούμενα τὰ πυρά του ένώπιον του Πακζοδιαμαντοπούλου!

Η είσπνοή του καπνοού

Είναι πολύ συνήθης η έξία της είσπνοης του καπνοού, εις όδ άγγλος συγγραφέας όι- δε: πολύ μελαγχολικήν εικόνα των άποτε- λεσμάτων της.

Η είσπνοή, ως οι άναγνώσταί γνωρίζουσι, συνίσταται άπλώς εις τó να τραβή τις ποσόν καπνοού από τó σιγάρο εις τó στόμα και κατό- πιν να πείρη βαθείαν άναπνοήν,κατά την ό- πείαν ό καπνός φέρεται από τó στόμα κάτω εις τούς πνεύμονας.

Κατά την πορείαν των εις καπνοί έρχου- ται εις στενήν συνάφειαν με τó νευρικόν σύστημα, και τó άποτέλεσμα είναι μία στιγμιαία άνακόνησις εις τόν εγκέφαλον, όστις λαμβάνει την μορφήν άκραιας ήμι- παραλύσεως—όταν ό καπνιστής είναι άσυ- νεύθηστος.

Ο παλαιός καπνιστής δέν προσβάλλε- ται βεβαίως τόσον εύκολα, όότι τὰ νεύρα και αι αισθήσεις του ήμβλύνθησιν υπό της έξως: άλλ' έπωσθήποτα πάντοτε προσβά- λεται.

Τό μυστικόν μακρής ζωής.

Είναι βεβαίως άρκετά ενδιαφέρουσα μία γνώμη περί της μακροβιότητος ότα; προέρ- χεται από ένα Άρχιεπίσκοπον Κανταβρι- γίας, τόν πρό τούτις άποθανόντα.

Είναι γνωστόν ότι ήτο έργατικώτατος και όραστηριώτατος άνθρωπος ό μακαρίτης, έργαζόμενος υπερβολικά μέχρις έσχά- των.

Διά την μακροβιότητα έγραφέ ποτε:

«Δέν εύρίσκω τó φορτίον της ζωής βα- ρύ. Δέν έτήρησα κανένα είδικόν κανόνα εις την τροφήν κτλ. εκτός του να μη τρώγω ή να πίνω ό,τι εύρισκα ότι με ένο- χλεί. Είχα κάποιαν άμφιβολίαν ότι γε- νική άποχή από τὰ μεθυστικά ποτά συντε- λεί εις μακροβιότητα.

«Δέν γνωρίζω τίποτα ύπέρ ή κατά της χρήσεως του καπνοού, εκτός του ότι είναι μία ένόχλησις εις έκείνους οι όποιοι δέν καπνίζουν. Δέν δύναμαι να είπω τί είδώς συνέτειναν εις τó να ζήσω σχεδόν έβδομή- κοντα έπτά έτη.»

Η τελευταία γνώμη δέν άπαντá πολύ συχνά εις τας είζομολογήσεις των όσων έ- φθασαν εις προχωρημένην ηλικίαν.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Τα μέρη αὐτοῦ τὰ ὀλιγώτερον στερεὰ ἤρχισαν νὰ ἐκλεκίζονται εἰς συμμετρικά τμήματα ἀλλόκοτα καὶ χαινοντα, τῶν ὑποίων τὴν ἀνάθειν περιεργος, θρασύτερος ἐμοῦ, ἐάν θ' ἀπεκείρατο ἀτιμωρηταί.

Ἐλάσσα ἀποτόμως τοὺς συντρόφους μου πρὸς τὸν τοίχον ἀριστερῶ, τοῦ ὁποίου ἡ διάβασις ἐφαίνετο ὀλιγώτερον παρὰ τοὺς ὀλίγους πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ἦτο κεκαλυμμένον ὑπὸ εἰκόνων.

— Ὡς εἶνε ἀληθὴς ὁ Θεός, ἐδῶ ὑπάρχουσιν εἰκόνες, εἶπεν ὁ Βουτραί, καὶ ὁ οἰόφλυξ, τὸν ἵπποιον ἐκλασεν ὁ ἄνοστος αὐτός Ἀριέρος, ἦλθεν ἕως ἐδῶ.

— Αἶ, ὄχι, εἶπεν ὁ Σεργύ, ἀπεκοιμήθη ὑπὸ τὸν πρῶτον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ματάρου, ζαλισθεὶς ὑπὸ τοῦ εἴνου.

— Δὲν ἐζήτησα τὴν γνώμην σου, ἐπανέλαβεν ὁ Βουτραί, διευθύνων τὰ ὀπίσθρα τοῦ ἐπὶ τὰς ἐξηθρομέναις καὶ κεκοιμημέναις εἰκόνας, αἵτινες ἐκάλυπτον τὸν τοίχον κατὰ στείχους ἀνίσους, ὡς πληθὺς γωνίων ἰσοστροφῶν, μὴ μεμάρωσμένων τὴν μίαν τῆς ἄλλης πλέυν ἢ ἐλαττεν τῆς καθέτου.

— Εἶνε πραγματικὴ πίναξ καὶ εἰκόνες, ἐάν ἐν ἀπατώμαι, ἅπανα ἡ οἰκογένεια τῶν Σιέρρας ὑπάρχει ἐδῶ εἰς αὐτὸ τὸ ἀνθρωποκεντρικόν.

Ταῦτα ἔχνη καλλιτεχνίας αἰῶνως μεμακρωσμένων ἠδύναντο νὰ ἐκλύσωσι τὴν προσοχὴν μας εἰς ἄλλην περίστασιν· ἀλλ' ἤδη ἰσπεύδομεν ν' ἀσφαλίσωμε εἰς τὴν μικρὰν συνοχίαν μας ἄσουλον ἀκίδουνον καὶ ἄνετον, καὶ δὲν ἠδυνάμεθα ν' ἐσχαληθῶμεν ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν ἔρευναν τῶν τετριμμένων αὐτῶν ὀθωνῶν, αἵτινες ἠφανίζοντο σχεδὸν ὑπὸ τὸ ὕψος καὶ μαῦρον ἐπίχρισμα τῶν ἐτών.

Ἐίχεμα φθάσει πλέον εἰς τὰς τελευταίας εἰκόνας, ὅταν ὁ Σεργύ πλησιάζων τὴν λαμπάδα τοῦ μετὰ συζυγηθείας καὶ ὀρατὸν ζωῆως τῆς χειρὸς μου:

— Παρατήρησον, παρατήρησον, ἐκράυγασε, τὸν ἱππότην τοῦτον με το σκοτεινὸν βλέμμα, τὸ μέτωπόν του σκιαζέται ὑπὸ λόφον ἐρυθρῶν πτερῶν, καὶ πρέπει νὰ εἶνε ὁ Γισμόνδος· αὐτὸς ἰδὲ πῶς ὁ ζωγράφος ἔχει θαυμασίως ἀποτυπώσει εἰς τὴν εἰκόνα ταύτην τὰς καταγρήσεις τῶν ἠδονῶν καὶ τὰς μερίμνας τῶν ἐλαττωμάτων· εἶνε πρᾶγμα προξενούν ὀλίφιν!

« Ἡ ἀκόλουθος εἰκὼν θὰ πᾶς ἀποζημιώσει ἀπὸ τῆς μεριμνῆς εἶνε εἰκὼν γυναικὸς καὶ ἂν διατηρεῖτο καλλίτερον ἢ ἦτο πλησιέστερα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας, θὰ ἐξίστασθα εἰς τὴν θέαν τῆς Ἰνίς τῆς Σιέρρας, διότι δύναται τις ἐπίσης νὰ εἰκασθῇ ὅτι εἶνε ἐκείνη. Ἐντούτοις καὶ ὅ,τι ἐκκρίνει τις, προξενεῖ ζῶηρον ἐντύπωσιν. Ὅποια κομψότης εἰς τὸ ἐπίμηκες ἀνάστημα τῆς! Ὅποια θαλακτικὴ χάρις εἰς τὴν στάσιν τῆς! Πῶς οἱ βραχίονες καὶ αἱ χεῖρες τῆς τόσον ἐξαισιῶς γραφικαὶ ὑποσχοῦνται καλλοῦν ἐν τῷ συνόλω, ὅπερ μᾶς διαφεύγει. Αὕτη βεβαίως θὰ εἶνε ἡ Ἰνίς.

— Καὶ βεβαίως θὰ εἶνε, ἐπανέλαβεν ὁ Σεργύ ἐκλύων με πρὸς ἑαυτὸν, διότι ἀπὸ τὸ μέρος τοῦτο συναντῶ τὰ βλέμματα τῆς. Κύτταξε! οὐδέποτε ἔφρασις περιπαθεστέρα ἐν ὠμίλησεν εἰς τὴν ψυχὴν, καὶ οὐδέποτε γραφικὴ δὲν ἀπέδωκεν ἐντελέστερα τὴν ζῶη· καὶ ἂν ἀκολουθήσῃ τις τὰς γραμμὰς ταύτας μέχρι τοῦ χαριεντος κύκλου, ἴθα ἡ παρὰ ἀναγράφεται

χαραστέρα, περίξ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐπέμαρτος. ἐάν ἠννόεις ὡς ἐγὼ τὴν κίνησιν τῶν χειρῶν τῆς, ὀλίγον ἀγερώχων, ἀλλ' ὁπερ αἰσθάνεται τις πνέουσαν τὴν μέθην τοῦ ἐρωτος...

— Ὡς σου ἐλάμβαναι ἰδέαν ἀτελή, ἀπὸ τῆς σφύρας, ὅποια θὰ ἦτο ὠρία τις γυνῆ τῆς αὐτῆς Καρόλου τοῦ Ε'.

— Τῆς αὐτῆς Καρόλου τοῦ Ε', εἶπεν ὁ Σεργύ κατὰ νεύων τὴν κροτίτην. Εἶνε ἀληθὴς.

— Ἀναμείνεται, εἶπεν ὁ Βουτραί, εἰς ὃν τὸ ὕψλόν του ἀνάστημα ἐσυγχῶρει νὰ φθάσῃ διὰ τῆς χειρὸς μέχρι τῶν γαστρικῶν κοσμημάτων, δι' ὧν ἡ κίτριος ῥάβδος τοῦ κλεισίου τῆς εἰκόνης ἦτο καλλωπισμένη καὶ ἐπὶ τῶν ὀπίσθων ἔσχετο πλάγιος τὸ μινούλιόν του· ὑπάρχει ἐνταῦθα ἐν ὄνομα γεγραμμένον γερμανιστὴ ἢ ἰβραϊτὴ καὶ ἴφρου ὁ εἰσβολὸς τὸ ἴσπερ, θὰ τὸ ἐναγνώσω, ἂν καὶ ἐπρότιμων μᾶλλον νὰ ἐξηγήσω τὸ κορινθίον.

Ὁ Σεργύ ἔφηκε κρουτήν ἐνθουσιασμοῦ εἰς τῆς Σιέρρας ἢ εἰς τῆς Σιέρρας, ἐπανέλαβε ὀλίφιν τὴν χεῖρά μου μετὰ φρενιτικῶς, ἀνάγνωσον πάλιν.

« Τῆς τῆς Σιέρρας, ἐπανέλαβε καὶ ἐγὼ, εἶνε τῷ ὄντι αὕτη, καὶ τὸ ἔργον ταῦτα ὄρη ἐκ μίλτου ἐπὶ χυνοῦ καὶ εἰς πρῶτον νὰ εἶνε τὰ ἐμφαντικὰ τῆς οἰκογενείας τῶν σήματα. Φαίνεται ἐπὶ ἡ ἐπιτυχὴς αὐτὴ ὑπὲρ πρᾶγματικῶς, καὶ ὅτι ἐκτελεσθεὶς τὸν κύριον τοῦτον. Ἐν τούτοις εἶνε κείριος νὰ ζητήσωμεν ἄσουλον δι' ἡμᾶς αὐτούς. Εἶθε διατάχαιμε νὰ ἐισέλθωμεν βιβλιότυπον ἐν τῷ κύριω.

— Ἐδῶ, κύριον, ἐδῶ, εἰς εἰμὶ, ἐκράυγασεν ὁ Βουτραί, ὅτις προεπερῆτο ἡμῶν. Ἰδὲν μία οἰκουσὴ ὀμπόρως, ἦτις ἐν θὰ μᾶς ἀφίσει νὰ ἐπιδομησώμεν τὰς ὑγρὰς ὁδοὺς τοῦ Ματάρου. Μία οἰκουσὴ κοίτικος ὁ κ. Γισμόνδος ἠγάπη φησὶν τὰς ἰσοκρίσεις, καὶ ἐν ἔχει νὰ εἴπῃ τίς τι, ὡς πρὸς τὴν ἀνάθειν τοῦ εἰκασμοῦ. Ὡς, τὴν θαυμάσιος στρατῶν!

Τὸ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τμήμα τοῦ κύριου, ἦτο τῷ ὄντι τὸ μᾶλλον ἐπιτυχημένον τοῦ λοιποῦ. Τὸ βιβλίον μόνον αὐτοῦ ἐφωτίζετο ἐκ οὗς πρὸς τῶν στενῶν, ἅτινα χεῖρες εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐπιφυλάχθησαν ἐκ τῆς γενικῆς φθορᾶς τοῦ λοιποῦ εἰκοδομηματος.

Οἱ τάπητες τοῦ ἐκ τετυπωμένου βιβλίου (δέρματος) καὶ τὰ μεγάλα ἀρχαῖα ἀνάκλιτρα, εἶχον ἀγνώστους μεγαλίους, ὅπερ ἡ ἀρχαιότης αὐτοῦ καθίστατο μεγαλοπρεπέστερον. Ἡ εἰς ἐστία μὲ τὸς κλοισιαιίας ἀναλογίαις τῆς ἠνοιγῆς τὰς εὐρείας πλευρᾶς τῆς ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀριστερὰν τοίχου καὶ ἐφαίνετο κτισθεῖσα δι' ἰσπερὶ θὰς Γιγάντων. Τα εἶδη τῆς οἰκοδομῆς, τὰ κτεταπαρμένα ἐπὶ τῶν βιβλιότυπων τῆς κλίμακος, μᾶς ἐπρομήθευσαν ζῶηρον πυρᾶν. Στρογγύλη τράπεζα εἰς τὸ μέσον· διατεθειμένη, τοὺς πόδας ἔχουσα στροβιλοῦς, ἀνεκάλαι ἀκουσίως τὰς ἀσθεῖς ἐσφᾶς τοῦ Γισμόνδου, καὶ τὸ ἀληθὴς εἶνε, ὅτι ἡ θεὰ αὐτῆς μὲ κατέπληξέ πως.

Ἐδῆσε νὰ κάμωμεν διαφόρους ἐκδρομὰς εἴτε πρὸς προμηθεῖαν ζύλων εἴτε πρὸς μεταφορὰν τῶν ζωτροφῶν μας καὶ κατόπιν τῶν ἀποσκευῶν ἡμῶν, τὰς ὁποίας ἡ ὑετώδης πλήμμουρα τῆς ἡμέρας ἠδύνετο σπουδαίως νὰ βλάψῃ. Ἐξτυχῶς τὰ πάντα εὐρέθησαν σῶα καὶ ἀβλαβῆ. Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἐνδύματα τῆς ἐταιρίας τοῦ Βασκαρᾶ, ἐκτεθειντὰ ἐνώπιον τῆς ἀνημμένης ἐστίας, ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν ἀνακλίντρων, ἐλαμψαν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας διὰ τῆς πλαστῆς αὐτῶν πολυτελείας καὶ τῆς ἀρχαιτύπου

λάμψους, ἦν τοῖς ἐξαισιῶς τὸ φῶς τῶν λυχνίων.

Εἶνε ἀληθὴς, ὅτι τὸ ἐπιτελεμένον τοῦ Γισμόνδου φωτισμένον τότε ὑπὸ δύο πυρῶν, ἐπιτυχεῖς προσηλωμένων ἐπὶ δύο γηραιῶν λυχνιστάτων, ἦτο περισσότερο φωταγωγημένον ἐπὶ τὰ μικρὰ τῶν ἐκπρῶτων τῆς Ἰσπανίας θεάτρα. Τὸ μέρος μόνον, τὸ μᾶλλον ἀπομακρυσμένον, τὸ πρὸς τὸ μέρος τῆς πινυκεθῆς, πλησιάζον καὶ διὰ τοῦ ἐποίου εἰσέλθωμεν, εἰν ἔχεν ὄλως ὀλίγου τὰ εἰδήσει τοῦ. Ὡς Πλαγὴ τις ὅτι κλιτύγαν ἐκεῖ, ὅπως θέλωσι μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ βιβλίου κλιτύγαν· μυστηριώδη προφυλακὴν ἢ νύξ αὐτῆ, ἦτο καταξέλω; νύξ ποιητοῦ.

(ἐκλειθεῖ.)

Κ. ΜΥΡΙΑΝΘΗΣ ΙΑΤΡΟΣ

Ὁ ἰατρός κ. Κωνσταντῖνος Μυριανθῆς κατοικεῖ εἰς τὸ ξενεδοχεῖον «Λευκωσία» ἀπέναντι τοῦ καρυείου Φανερωμένης, ὅπου δέχεται τοὺς ἀσθενεῖς.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΡΙΖΙΚΗ

Χρήσις

Εἰδικῶν Σκευασμῶν

τοῦ ἐν Μαρσιῶσι διατελέσαντος καθηγητοῦ διαπρεποῦς Ἑλλήνος ἰατροῦ Πανδ.

ΜΕΘΟΔΟΙ ΝΕΩΤΑΤΑΙ

ΣΩΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΟΔΟΝΤΑΣ ΣΑΣ

Ὁ ὀδοντοίατρος κ. ΜΙΣΣΕΛ ΣΙΜΑΝ προμηθεύει νεώτατα ἐργαλεῖα τῆς ἐπιστήμης. Ἡ ἐξαγωγή τῶν σισσηπτότων ὀδόντων γίνεται ἐντελῶς ἀνώδυνος. Οἱ ἐφαρμμένοι ὀδόντες καθαρίζονται καὶ σφραγίζονται ἐπιτυχῶς πάντοτε.

Γίνεται χρῆσις νεωτάτων φαρμάκων, ἅτινα δύναται νὰ καταστρέψωσι τὸ νεῦρον τοῦ πάσχοντος ὀδόντος ἐντὸς μόλις 24 ὥρων.

Ἐφαρμόζεται μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας ἡ μέθοδος καθ' ἣν γίνεται ἐξαγωγή ἐφαρμμένου ὀδόντος, ἀμειστος καθαρισμός, σφράγισις καὶ τοποθέτησις πάλιν αὐτοῦ εἰς τὴν πρῶτην τοῦ θέσιν. Ὁ οὕτω τοποθετηθεὶς ὀδὸς διαμένει καὶ διατηρεῖται περισσότερο χρόνον ἀπὸ τοὺς ὑγιεῖς ὀδόντας.

Ἡ μέθοδος αὕτη ἐφηρμόσθη ἐπιτυχίστατα ἐπὶ πλείστων ἀξιοτίμων πελατῶν, τοὺς ὁποίους ὁ ὀδοντοίατρος κ. ΣΙΜΑΝ ὑποδεικνύει εἰς τὸν βουλομένον αὐτοπροσώπως νὰ πληροφωρηθῇ.